

Sygn. akt XII C 449 / 18 (poprzednio I C 17 / 17)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2018 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu XII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Krzysztof Rudnicki**

Protokolant: **Piotr Józwik**

po rozpoznaniu w dniu 28.09.2018 r.

we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa **R. S.**

przeciwko (...) **S.A. w W.**

o zapłatę 147 490 zł

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda **97 000 zł** (dziewięćdziesiąt siedem tysięcy złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 07.11.2016 r. do dnia zapłaty;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda **6 193, 22 zł** kosztów procesu.

Sygn. akt XII C 449 / 18 (poprzednio I C 17 / 17)

UZASADNIENIE

Powód R. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. 147 490 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 07.11.2016 r., a także o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że był właścicielem samochodu (...)nr rej. (...), ubezpieczonego w zakresie AC u pozwanego. W polisie wartość samochodu została ustalona na 147 490 zł. W dniu 25.09.2016 r. samochód powoda został skradziony w K.. Powód zgłosił kradzież w Komisariacie Policji w K. i zgłosił szkodę. Postanowieniem z dnia 16.10.2016 r. dochodzenie w sprawie kradzieży zostało umorzone wobec niewykrycia sprawcy. W dniu 07.11.2016 r. powód zwrócił się do pozwanego o wypłatę odszkodowania. W dniu 07.12.2016 r. pozwany został wezwany do zapłaty 147 490 zł. Odszkodowanie nie zostało wypłacone.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) S.A. w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu.

Pozwany przyznał, że dnia 20.07.2016 r. zawarł z powodem umowę ubezpieczenia, a także, że dnia 25.09.2016 r. powód zawiadomił o kradzieży pojazdu. Jednakże po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwany odmówił powodowi wypłaty odszkodowania ze wskazaniem iż podstawą odmowy jest ustalenie, że do umowy ubezpieczenia został przedstawiony inny pojazd niż (...) nr (...), gdyż pojazd takiej marki o takim nrze VIN brał udział

w kolizji drogowej i uległ uszkodzeniu w stopniu uniemożliwiającym jego odbudowę. Pozwany powyższe ustalenie podjął na podstawie znajdujących się w systemie (...) zdjęć uszkodzeń tego pojazdu po kolizji w 2013 r., których zakres wskazuje, że odbudowa tego pojazdu była praktycznie niemożliwa, zaś cena nabycia tego pojazdu przez powoda za kwotę 6 500 EUR (dokonana przez niego w Niemczech 24.09.2013 r.) wskazuje, iż powód nabył ten pojazd w stanie uszkodzonym, jak na zdjęciach.

Pozwany wskazał, iż w jego ocenie roszczenie powoda zasługuje na oddalenie z uwagi na treść art. 815 § 3 kc. Powód przed ubezpieczeniem pojazdu oraz w wywiadzie przeprowadzonym po jego kradzieży oświadczył, że sporny pojazd zakupił we W. w 2014 r. od prywatnej osoby, a w dacie zakupu pojazd ten był w idealnym stanie technicznym, bez uszkodzeń i wg jego wiedzy – bezwypadkowy. Na podstawie ustaleń, o których mowa wyżej oraz przedłożonych dowodów, zwłaszcza rachunku zakupu spornego pojazdu przez powoda wraz z dokumentami tego pojazdu, z których jednoznacznie wynika, iż oświadczenie powoda nie było prawdziwe, istnieją uzasadnione wątpliwości do co tożsamości zgłoszonego do ubezpieczenia pojazdu z pojazdem nr VIN (...). W tych okolicznościach pozwany powinien być zwolniony z odpowiedzialności za zgłoszoną w tym sporze szkodę.

Pozwany zakwestionował także wartość pojazdu przyjętą do ubezpieczenia.

W piśmie procesowym z dnia 14.03.2017 r. powód podtrzymał żądanie pozwu.

Podniósł, że wnioski sformułowane przez pozwanego są o dwa, trzy lata spóźnione. Tego rodzaju zastrzeżenia nie były formułowane w momencie zawierania umowy ubezpieczenia. W chwili jej zawarcia pośrednik dokładnie obejrzał samochód, sprawdził dokumenty. Został poinformowany o tym, że samochód jest po remoncie. Samochód nie budził żadnych wątpliwości, a jego wartość została określona na 163 549 zł. Samochód powoda przeszedł badanie techniczne, została zapłacona akcyza, urząd skarbowy potwierdził brak obowiązku uiszczenia podatku VAT.

Powód zarzucił, iż ubezpieczyciel nie może powoływać na błąd co do przedmiotu ubezpieczenia jako wadę oświadczenia woli przy zawarciu umowy w sytuacji, gdy wystąpił już wypadek objęty ubezpieczeniem, a ubezpieczony zgłosił szkodę.

Powód podniósł, że stawiając zarzut z art. 815 § 3 kc pozwany winien wykazać, że powód świadomie i ze swej winy wprowadził go w błąd. Tymczasem pozwany posiadał wszelkie informacje dotyczące ubezpieczanego samochodu, miał możliwość dokładnego zbadania samochodu i wówczas odstąpić od umowy. Samochód został ubezpieczony, co świadczy o tym, że po stronie pozwanego nie było jakichkolwiek wątpliwości co do jego tożsamości, jak i możliwości naprawy.

Odnosząc się do kwestionowania przez pozwanego wartości pojazdu przyjętej do ubezpieczenia z powołaniem się na cenę zakupu 6 500 EUR, powód wskazał, że ubezpieczeniu podlegał samochód naprawiony, dopuszczony do ruchu, zarejestrowany w Polsce, a nie rozbity i kupiony za 6 500 EUR.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny.

W 2013 r. R. S. znalazł w Internecie ogłoszenie firmy, która zajmowała się sprowadzaniem bezwypadkowych aut z Niemiec. Następnie skontaktował się z tą firmą i złożył zamówienie na samochód (...) o określonych parametrach i wyposażeniu. Zapłacił zaliczkę w wysokości 500 euro. Po jakimś czasie otrzymał informację, że firma znalazła dla niego samochód odpowiadający jego oczekiwaniom, jednak jego sprowadzenie do Polski zostało odłożone w czasie z uwagi na problemy z uzyskaniem odpowiedniej dokumentacji.

Na dowód tego, że samochód jest zarezerwowany dla powoda, firma ta przedłożyła mu rachunek nr (...) wystawiony na nazwisko powoda w dniu 24.09.2013 r. przez komis samochodowy (...)w G.w Niemczech na kwotę 6 500 € brutto za zakup pojazdu (...) nr VIN (...).

Jednocześnie powód otrzymał zwrot zaliczki i zapewnienie uzyskania rabatu z uwagi na opóźnienie w dostawie pojazdu.

/ dowód: rachunek nr (...) z dnia 24.09.2013 r. – k. 43; przesłuchanie powoda R.

S. – e-protokół z dnia 06.06.2017 r. 00:33:12-00:51:34 /

Po ok. 5-6 miesiącach powodowi dostarczono pod dom samochód (...) na lawecie. Samochód był w bardzo dobrym stanie, bez widocznych śladów uszkodzeń czy też napraw, sprawny technicznie. Cena pojazdu wynosiła 35 000 euro, jednak powód zapłacił za niego 32 000 euro, gdyż otrzymał obiecaną zniżkę.

/ dowód: przesłuchanie powoda R. S. – e-protokół z dnia 06.06.2017 r. 00:33:12-

00:51:34 /

Samochód (...) nr VIN (...) po raz pierwszy został zarejestrowany w Niemczech w dniu 11.04.2012 r. jako stanowiący własność firmy (...) w D. – nr rej. (...).

/ dowód: dowód rejestracyjny nr (...) – k. 41-42 /

Dnia 17.07.2014 r. uprawniony diagnosta H. P. w (...) we W. ((...), (...)) przeprowadził badanie techniczne samochodu (...), nr rej. (...), nr VIN (...), o przebiegu 54 132 km.

/ dowód: zaświadczenie o przeprowadzonym badaniu technicznym nr (...) – k. 41 /

Powód zapłacił akcyzę od nabytego pojazdu marki (...) nr VIN (...). Akcyza została uiszczona od wartości rynkowej pojazdu.

/ dowód: dokument Urzędu Celnego we W. nr (...) z dnia

18.07.2014 r. potwierdzający zapłatę akcyzy – k. 83-84; przesłuchanie powoda R.

S. – e-protokół z dnia 06.06.2017 r. 00:33:12-00:51:34 /

W dniu 18.07.2014 r. na wniosek powoda Naczelnik Urzędu Skarbowego W. wydał zaświadczenie (...) potwierdzające brak obowiązku uiszczenia podatku od towarów i usług z tytułu przywozu środka transportu z terytorium innego państwa członkowskiego.

Zaświadczenie dotyczyło samochodu (...) nr VIN (...) nabytego przez R. S. za kwotę 6 500 EUR. Jako podmiot dokonujący dostawy została wskazana firma (...) w (...)w Niemczech.

/ dowód: zaświadczenie VAT-25 – k. 81-82 /

Dnia 21.07.2014 r. Prezydent W. – Urząd Miejski W. Wydział Spraw Obywatelskich zarejestrował pod nrem (...) samochód osobowy (...) nr VIN (...), a następnie wydał powodowi kartę pojazdu nr (...) oraz dowód rejestracyjny nr (...).

Do wniosku o rejestrację pojazdu powód dołączył niemiecki dowód rejestracyjny pojazdu, umowę sprzedaży, potwierdzenie uiszczenia akcyzy, zaświadczenie o przeglądzie technicznym, zaświadczenie potwierdzające brak obowiązku uiszczenia podatku od towarów i usług z tytułu przywozu środka transportu z terytorium innego państwa członkowskiego.

/ dowód: dowód rejestracyjny – k. 60v-61; karta pojazdu – k. 61v; przesłuchanie powoda

R. S. – e-protokół z dnia 06.06.2017 r. 00:33:12-00:51:34 /

W dniu 22.07.2014 r. R. S. jako ubezpieczający oraz (...) S.A. w W. zawarli umowę ubezpieczenia OC, AC i NNW potwierdzoną polisą nr (...).

Przedmiotem ubezpieczenia był samochód osobowy marki (...), model (...), nr rej. (...), rok produkcji: 2012, nr VIN: (...), pojemność silnika: 1 968 cm⁽³⁾, przebieg: 45 000 km, data pierwszej rejestracji: 04.11.2012 r.

Wartość pojazdu została określona na 163 549 zł brutto.

W polisie zostało wskazane, że pojazd został nabyty od importera prywatnego w stanie używanym, miał naprawy blacharskie lub lakiernicze, brak jest obecnie śladów napraw blacharskich.

Informacja o wcześniejszych naprawach pojazdu pochodziła od powoda.

Umowę ubezpieczenia w imieniu pozwanego zawarł pośrednik ubezpieczeniowy J. L..

/ dowód: polisa nr (...) – k. 85-87; zeznania świadka J. L. – e-protokół z dnia

06.06.2017 r. 00:11:00-00:29:52 /

Pośrednik J. L. od kilkunastu lat ubezpieczał wszystkie samochody powoda.

/ dowód: zeznania świadka J. L. – e-protokół z dnia 06.06.2017 r. 00:11:00-00:29:52;

przesłuchanie powoda R. S. – e-protokół z dnia 06.06.2017 r. 00:33:12-

00:51:34 /

Przed zawarciem umowy J. L. dokonał oględzin pojazdu, sporządził dokumentację zdjęciową poprzez wykonanie trzech zdjęć (jedno przedstawiające przód i jeden z boków pojazdu, drugie przedstawiające tył i drugi bok pojazdu, a trzecie – nr VIN pojazdu) i zapoznał się z treścią dowodu rejestracyjnego pojazdu. Wartość samochodu została ustalona automatycznie przez system komputerowy po wprowadzeniu danych pojazdu.

J. L. próbował wgrać zdjęcia samochodu do stworzonego w tym celu systemu komputerowego strony pozwanej o nazwie (...), jednak nie zrobił tego ponieważ system ten nie chciał przyjąć zdjęć. Planował wgrać zdjęcia do poprzednio funkcjonującego systemu, jednak odłożył to na później, a po jakimś czasie zorientował się, że utracił dokumentację zdjęciową z powodu awarii swojego komputera.

/ dowód: zeznania świadka J. L. – e-protokół z dnia 06.06.2017 r. 00:11:00-00:29:52 /

Powód co roku odnawiał ubezpieczenie OC i AC samochodu (...) nr VIN (...). Polisę przygotowywał zawsze J. L.. Przy każdorazowym wznawianiu ochrony ubezpieczeniowej treść polisy były generowana automatycznie z systemu komputerowego (...) S.A., w tym w zakresie sumy ubezpieczenia. Korekta dotyczyła jedynie przebiegu samochodu. W przypadku, gdyby samochód posiadał jakieś uszkodzenia, pośrednik ubezpieczeniowy zobowiązany był je wymienić w treści polisy. Podczas zawierania kolejnych umów ubezpieczenia J. L. nie dokonywał już oględzin pojazdu ani nie sporządził dokumentacji zdjęciowej. Zapoznawał się jedynie z dowodem rejestracyjnym pojazdu.

/ dowód: zeznania świadka J. L. – e-protokół z dnia 06.06.2017 r. 00:11:00-00:29:52 /

Dnia 14.04.2015 r. uprawniony diagnosta E. F. w Podstawowej Stacji Kontroli Pojazdów przy ul. (...) we W. ((...)) przeprowadził okresowe badanie techniczne samochodu (...), nr rej. (...), nr VIN (...), o przebiegu 67 283 km.

/ dowód: zaświadczenie o przeprowadzonym badaniu technicznym nr (...) – k. 80 /

W dniu 20.07.2016 r. R. S. jako ubezpieczający oraz (...) S.A. w W. zawarli kolejną umowę ubezpieczenia komunikacyjnego OC, AC, NNW potwierdzoną polisą

nr (...), na okres od 22.07.2016 r. do 21.07.2017 r.

Przedmiotem ubezpieczenia był samochód osobowy marki (...), model (...), nr rej. (...), rok produkcji: 2012, nr VIN: (...), pojemność silnika: 1 968 cm⁽³⁾, przebieg: 90 000 km, data pierwszej rejestracji: 04.11.2012 r.

Wartość pojazdu została określona na 147 490 zł brutto.

W polisie zostało wskazane, że pojazd został nabyty od dealera w Polsce lub za granicą.

Także i tym razem ubezpieczyciela reprezentował pośrednik J. L.. Treść polisy została przez niego wygenerowana z systemu komputerowego (...) S.A.

/ dowód: polisa nr (...) – k. 7-9; zeznania świadka J. L. – e-protokół z dnia

06.06.2017 r. 00:11:00-00:29:52 /

Integralną część umowy ubezpieczenia stanowiły Ogólne Warunki Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...) ustalone uchwałą zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 28.09.2015 r. ze zmianami ustalonymi uchwałą zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 17.12.2015 r., które przewidywały m.in., że:

- § 3 pkt 90 – przez wartość pojazdu należy rozumieć wartość pojazdu ustalaną na podstawie aktualnych danych na dzień ustalenia tej wartości notowań rynkowych cen pojazdu danej marki, modelu i typu, z uwzględnieniem: jego pochodzenia, roku produkcji, daty pierwszej rejestracji, wyposażenia, przebiegu, ilości właścicieli, wcześniejszych napraw, stanu technicznego i charakteru eksploatacji; w przypadku braku notowań rynkowych danego pojazdu wartość pojazdu ustala się metodą wyceny indywidualnej (...),

- § 7 ust. 1 – zakresem AC objęte są szkody polegające na uszkodzeniu, zniszczeniu lub utracie pojazdu, jego części lub wyposażenia, wskutek zajścia wypadku ubezpieczeniowego w okresie ubezpieczenia, z zastrzeżeniem § 12,

- § 9 ust. 1 pkt 1 – za zapłatą dodatkowej składki ubezpieczeniowej umowa AC może zostać zawarta z zastosowaniem opcji Auto Wartość 100 %, tj. stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia,

- § 13 OWU określona w umowie AC suma ubezpieczenia odpowiada wartości pojazdu brutto,

- § 16 – w razie kradzieży pojazdu (...) określa odszkodowanie w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu dokonania kradzieży, z uwzględnieniem warunków umowy AC.

/ dowód: OWU – k. 21-36 /

Dnia 25.09.2016 r. samochód powoda marki (...) o nr rej. (...) został skradziony w K. z parkingu „(...)” przy ul. (...).

Tego samego dnia powód zgłosił kradzież w Komisariacie Policji w K..

Postanowieniem z dnia 16.10.2016 r., (...), Komisariat Policji w K. umorzył postępowanie w sprawie mającego miejsce w dniu 25.09.2016 r. w K. z parkingu „(...)” po uprzednim pokonaniu oryginalnych zabezpieczeń zaboru w celu przywłaszczenia samochodu (...) nr rej. (...), rok. prod. 2012, koloru czarny metalik, o wartości ok. 140 000 zł, na szkodę R. S., tj. o czyn z art. 279 § 1 kk, z powodu niewykrycia sprawcy przestępstwa i wpisał sprawę do rejestru przestępstw.

/ dowód: postanowienie z dnia 16.10.2012 r. – k. 11-12, 38; potwierdzenie złożenia

zawiadomienia nr (...) – k. 62; pismo z dnia 07.10.2016 r., (...) – k.

62v /

Dnia 25.09.2016 r. powód zgłosił pozwanemu szkodę polegającą na kradzieży pojazdu (...), nr rej. (...), nr VIN (...).

Pozwany wszczął postępowanie likwidacyjne oraz pismem z dnia 26.09.2016 r. wezwał powoda do złożenia dokumentów.

Dnia 27.09.2016 r. przekazał pozwanemu trzy komplety kluczy do samochodu (...). Podpisał także dokument umowy przeniesienia własności pojazdu nr (...).

/ dowód: pismo z dnia 26.09.2016 r. – k. 47v-48/druk zgłoszenia szkody AC kradzieżowej/

włamaniowej nr szkody (...) – k. 52v-53; zdjęcie – k. 55; umowa

przeniesienia własności pojazdu – k. 55v; protokół przekazania z dnia 27.09.2016 r. – k.

56 /

W dniu 05.10.2016 r. przedstawiciel ubezpieczyciela U. M. przeprowadziła z powodem rozmowę, podczas której podał on, że samochód marki (...) kupił w 2014 r. we W. od osoby prywatnej; ofertę sprzedaży pojazdu znalazł w Internecie; samochód był w idealnym stanie technicznym, bez uszkodzeń karoserii i z tego, co wie, pojazd był bezwypadkowy; po zakupie zarejestrował samochód i ubezpieczył w zakresie AC; agent podczas zawierania umowy sporządził zdjęcia samochodu; samochód w trakcie eksploatacji nie uczestniczył w żadnym zdarzeniu drogowym; powód nikomu samochodu nie pożyczał, drugim użytkownikiem była żona; samochód był wyposażony w trzy kluczyki, powód korzystał z jednego klucza, pozostałe przechowywał w domu, nie były używane; w dniu 25.09.2016 r. pojazd został mu skradziony z parkingu w K..

/ dowód: protokół z wywiady z poszkodowanym z dnia 05.10.2016 r. – k. 45-46; zeznania świadka

U. M. – e-protokół z dnia 06.06.2017 r. 00:01:13-00:11:00 /

W toku likwidacji szkody pozwany ustalił za pośrednictwem systemu (...), że samochód (...) nr VIN (...) w sierpniu 2013 r. został uszkodzony.

W systemie tym znajdowała się dokumentacja zdjęciowa obrazująca poważne uszkodzenia tego pojazdu.

W wyniku tych ustaleń pozwany zlecił współpracującej z nim firmie (...)(...) zbadanie historii pojazdu (...) nr VIN (...) na terenie Niemiec.

/ dowód: sprawozdanie nr (...) z dnia 22.12.2016 r. – k. 39-40; zdjęcia – k. 44;

zeznania świadka U. M. – e-protokół z dnia 06.06.2017 r. 00:01:13-

00:11:00 /

Pismem z dnia 21.10.2016 r. pozwany poinformował powoda, że w sprawie zgłoszonej przez niego szkody nr (...) trwają czynności wyjaśniające i ponownie wezwał powoda do przedstawienia dokumentów, dotychczas nie otrzymanych, m.in. faktury zakupu pojazdu lub umowy kupna-sprzedaży, dokumentu odprawy celnej, tłumaczenia dokumentów pochodzenia pojazdu, książki serwisowej, decyzji wyrejestrowania pojazdu, postanowienia o umorzeniu dochodzenia.

/ dowód: pismo z dnia 21.10.2016 r. – k. 48v-49 /

Decyzją nr (...)z dnia 02.11.2016 r. Prezydent W. wyrejestrował pojazd marki (...) nr VIN (...) z powodu kradzieży.

/ dowód: decyzja z dnia 02.11.2016 r. – k. 51 /

Pismem z dnia 07.11.2016 r. powód zwrócił się do (...) S.A. o wypłatę odszkodowania na podany w piśmie rachunek bankowy.

/ dowód: pismo z dnia 07.11.2016 r. – k. 10 /

Pismem z dnia 07.12.2016 r., doręczonym w dniu 13.12.2016 r., pełnomocnik powoda wezwał pozwanego do zapłaty na rzecz powoda 147 490 zł tytułem odszkodowania za skradziony samochód marki (...) nr rej. (...), w terminie do 20.12.2016 r.

/ dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 07.12.2016 r. – k. 13 i 68-70 /

Pismem z dnia 22.12.2016 r. pozwany poinformował powoda, że w sprawie zgłoszonej przez niego szkody nadal trwają czynności wyjaśniające i ponownie wezwał powoda do przedstawienia brakującego dokumentu w postaci oryginału decyzji wyrejestrowania pojazdu.

/ dowód: pismo z dnia 22.12.2016 r. – k. 49v-50 /

W dniu 23.12.2016 r. firma (...)przekazała pozwanemu raport finalny, z którego wynikało, że:

1. pojazd (...) o nr VIN (...) był zarejestrowany w Niemczech od 11.04.2012 r. na firmę (...) i posiadał nr rej. (...),
2. wyrejestrowanie pojazdu w Niemczech nastąpiło dnia 15.03.2013 r.,
3. z informacji uzyskanych telefonicznie od firmy (...) (obecna nazwa firmy: (...)) wynika, że właścicielem pojazdu była firma leasingowa, która obecnie nazywa się (...); firma (...) nie posiada w swojej dokumentacji żadnych informacji o tym samochodzie, nie jest w stanie stwierdzić, czy pojazd uległ uszkodzeniu, w jakim stanie został wyrejestrowany,
4. z informacji uzyskanych od firmy (...) wynika, że przedmiotowy pojazd należał w okresie zarejestrowania w Niemczech do firmy leasingowej (...), z uwagi na ochronę danych osobowych odmówiono udostępniania jakichkolwiek danych odnośnie do pojazdu lub jego nabywcy,
5. odnośnie rachunku sprzedaży z dnia 24.09.2013 r. komis (...)poinformował (...) drogą e-mailową, że rachunek ten jest autentyczny; komis poinformował też, że pojazd w momencie sprzedaży był uszkodzony (zerwany dach), a stan licznika wynosił ok. 56 000 km.

/ dowód: raport z dnia 23.12.2016 r. wraz z załączonym wydrukiem wiadomości e-mail z dnia

14.12.2016 r. – k. 104-105 /

Decyzją z dnia 29.12.2016 r. (...) S.A. odmówił powodowi przyznania odszkodowania za zgłoszoną szkodę w pojeździe marki (...) nr rej. (...).

Pozwany wskazał, iż w toku postępowania wyjaśniającego zostało ustalone, że pojazd (...) nr VIN (...) uległ w 2013 r. znacznemu uszkodzeniu, zakres uszkodzeń tego pojazdu uniemożliwił dokonanie jego odbudowy, a zakup pojazdu przez powoda w stanie uszkodzonym za kwotę 6 500 euro został potwierdzony fakturą nr (...) z dnia 24.09.2013 r.

Pozwany uznał, że do ubezpieczenia został przedstawiony inny pojazd niż to wynika z dokumentacji przedstawionej przy zawarciu ubezpieczenia autocasco nr (...), a tym

samym zgłoszony wypadek ubezpieczeniowy nie dotyczył przedmiotu ubezpieczenia.

Pozwany oświadczył, że uchyła się od skutków prawnych zawartej umowy ubezpieczenia, jako zawartej pod wpływem błędu co do właściwości przedmiotu ubezpieczenia.

/ dowód: pismo z dnia 04.01.2017 r. – k. 50v; decyzja z dnia 29.12.2016 r. – k. 51v-52 /

Powód otrzymał od pozwanego zwrot składki ubezpieczeniowej za niewykorzystany okres po ok. dwóch miesiącach od zgłoszenia kradzieży pojazdu.

/ dowód: przesłuchanie powoda R. S. – e-protokół z dnia 06.06.2017 r. 00:33:12-

00:51:34 /

Rozległość uszkodzeń samochodu osobowego marki (...) nr VIN (...) zobrazowanych na zdjęciach dostarczonych pozwanemu czyniła naprawę tego pojazdu nieuzasadnioną, zarówno z technicznego, jak i ekonomicznego punktu widzenia. Pojazd ten należało zutylizować, bowiem stanowił odpad.

Wartość takiego pojazdu w stanie nieuszkodzonym wynosiła na dzień 27.07.2016 r. 99 000 zł brutto, a na dzień 29.09.2016 r. 97 000 zł brutto.

/ dowód: opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej M. B. nr (...)z dnia

06.02.2018 r. oraz nr (...) z dnia 25.06.2018 r. – k. 135-139 i 162-165 /

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Powód dochodzi od pozwanego wypłaty odszkodowania za szkodę doznaną wskutek utraty ubezpieczonego u pozwanego samochodu (...) nr rej. (...).

Strony związane były w latach 2014-2016 umowami ubezpieczenia komunikacyjnego, obejmującego także ubezpieczenie autocasco (AC).

Zgodnie z art. 805 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia określonego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Zgodnie zaś z art. 805 § 2 pkt 1 kc świadczenie ubezpieczyciela przy ubezpieczeniu majątkowym polega na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę poniesioną wskutek przewidzianego w umowie wypadku. Ubezpieczenie majątkowe może dotyczyć mienia albo odpowiedzialności cywilnej.

Ubezpieczenie autocasco oznacza objęcie przez ubezpieczyciela ochroną ubezpieczeniową oznaczonego w umowie ubezpieczenia pojazdu na wypadek jego uszkodzenia, zniszczenia lub utraty w okolicznościach przewidzianych w umowie ubezpieczenia. W szczególności standardowym zdarzeniem, którego zajście stanowi podstawę do wypłaty odszkodowania z ubezpieczenia autocasco, jest utrata samochodu wskutek jego kradzieży.

Pozwany nie kwestionował okoliczności utraty pojazdu przez powoda, podważał natomiast swoją odpowiedzialność, zgłaszając zarzuty w stosunku do ubezpieczonego pojazdu.

Stanowisko pozwanego nie jest słuszne. Materiał dowodowy obejmujący dokumenty, zdjęcia, raporty uzyskane w postępowaniu likwidacyjnym, zeznania świadka U. M. pozwala na dokonanie ustaleń faktycznych dotyczących zarejestrowania, uszkodzenia, a następnie wyrejestrowania samochodu (...), rok prod. 2012., nr VIN (...), na terenie Niemiec, oraz stanu tego pojazdu w dacie 24.09.2013 r., tj. w dacie wystawienia rachunku przez komis samochodowy (...). Dowody te nie wskazują jednak, aby powód nabył pojazd w stanie uszkodzonym, a tym bardziej, aby uszkodzony pojazd został poddany ubezpieczeniu.

Pozwany nie podważył skutecznie podstawy i źródła stosunku prawnego łączącego strony, mianowicie umowy ubezpieczenia z dnia 20.07.2016 r., potwierdzonej polisą nr (...).

Przedmiotem tego ubezpieczenia był samochód osobowy (...), rok. prod. 2012, poj. silnika 1998 cm⁽³⁾, nr VIN (...). Dane takie, a także opis wyposażenia pojazdu, zostały wskazane zarówno w umowie ubezpieczenia z dnia 20.07.2016 r., jak i w pierwszej umowie ubezpieczenia dotyczącej tego samochodu, zawartej dnia 22.07.2014 r. Decydujące znaczenie ma zawarcie tej pierwszej umowy. Przed jej zawarciem samochód (...) został zarejestrowany w Urzędzie Miejskim W. na podstawie dokumentacji pochodzenia (nabycia) pojazdu oraz zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym. W roku 2015 zostało przeprowadzone kolejne badanie techniczne (pierwsze badanie okresowe – po 3 latach od pierwszej rejestracji), przez innego uprawnionego diagnostę w innej stacji kontroli pojazdów. Prawdopodobnie tych czynności nie została podważona. Zaświadczenia o przeprowadzonych badaniach technicznych wskazują, że badaniom został poddany samochód o parametrach i oznaczeniach identyfikacyjnych podanych w treści tych zaświadczeń, a w wyniku badania zostało stwierdzone, że stan techniczny tego pojazdu był dobry, zaś pojazd spełniał wymogi przewidziane stosownymi przepisami o dopuszczeniu pojazdów do ruchu drogowego.

Powyższe sugeruje, że pomiędzy 24.09.2013 r. a 17.07.2014 r. (czyli przez 10 miesięcy) zostały podjęte czynności mające na celu doprowadzenie samochodu do należytego stanu technicznego. Z opinii sporządzonej przez biegłego inż. M. B. wynika, że taka naprawa wydaje się ekonomicznie nieuzasadniona, jednakże jej przeprowadzenie nie zostało jednoznacznie wykluczone.

Pozwany odwołał się do dyspozycji art. 815 § 3 kc i zakwestionował informacje dotyczące pojazdu podane przez powoda przed zawarciem umowy ubezpieczenia. Przepis art. 815 § 3 kc stanowi, że ubezpieczyciel nie ponosi odpowiedzialności za skutki okoliczności, które z naruszeniem paragrafów poprzedzających nie zostały podane do jego wiadomości; jeżeli do naruszenia doszło z winy umyślnej, w razie wątpliwości przyjmuje się, że wypadek przewidziany umową i jego następstwa są skutkiem okoliczności niepodanych do wiadomości ubezpieczyciela. Zgodnie zaś z art. 815 § 1 kc ubezpieczający obowiązany jest podać do wiadomości ubezpieczyciela wszystkie znane sobie okoliczności, o które ubezpieczyciel zapytywał w formularzu oferty albo przed zawarciem umowy w innych pismach.

Po pierwsze zatem pozwany powinien wskazać, o co pytał powoda przed zawarciem umowy ubezpieczenia. Pozwany jednakże nie przedłożył ani wniosku o zawarcie umowy ani żadnej ankiety czy innego dokumentu, na podstawie którego umowa ubezpieczenia, jej treść i warunki zostały przygotowane.

Po drugie zaś pozwany w ogóle zdaje się błędnie rozumieć istotę normatywną przepisu art. 815 § 3 kc. Przepis ten wyłącza odpowiedzialność ubezpieczyciela za zdarzenie, które jest skutkiem niepodania określonych informacji do wiadomości ubezpieczyciela. I tak, ubezpieczyciel nie będzie odpowiadał za uszkodzenie samochodu spowodowane awarią mechanizmu lub systemu, który przy określonym przebiegu pojazdu powinien zostać wymieniony, a nie został, albo gdy system ostrzegawczy pojazdu wskazuje, iż należy dokonać wymiany jakichś elementów. Z kolei w przypadku kradzieży mogłaby zostać wyłączona odpowiedzialność ubezpieczyciela, gdyby ubezpieczający zataił np., że nie można zamknąć drzwi pojazdu, bo nie działa centralny zamek, albo nie działa inne zabezpieczenie przeciwkradzieżowe, o czym ubezpieczający wiedział. Natomiast odpowiedzialności ubezpieczyciela za kradzież nie wyłącza sam stan pojazdu – ukraść można samochód sprawny, niesprawny, w lepszym lub gorszym stanie – te okoliczności mogą wpłynąć na wysokość szkody, a nie na zajście wypadku ubezpieczeniowego. Art. 815 § 3 kc dotyczy sytuacji, w której zaistnienie szkody pozostaje w związku przyczynowym z zatajeniem informacji, co w tej sprawie nie miało miejsca.

Pozwany poddał w wątpliwość okoliczności nabycia pojazdu przez powoda, wskazując, iż powód podał, że pojazd kupił w 2014 r. we W. od prywatnej osoby, a w dacie zakupu pojazd był w idealnym stanie technicznym, bez uszkodzeń i według jego wiedzy bezwypadkowy. Powód zeznał, że samochód został mu dostarczony na zamówienie złożone w firmie sprowadzającej samochody, a nabycie samochodu miało miejsce w połowie 2014 r. – przed zarejestrowaniem samochodu. Nie jest nieprawdziwe ani wskazanie daty i miejsca zawarcia umowy nabycia pojazdu ani też wskazanie na osobę zbywcy. Osobą prywatną jest zarówno osoba fizyczna, prowadzącą lub nieprowadzącą działalności gospodarczej, jak i spółka handlowa lub podobny podmiot. Powód nie nabył samochodu od podmiotu

publicznego (organu państwowego lub samorządowego), tylko dokonał standardowej czynności cywilnoprawnej w normalnym obrocie. Być może pozwany chce rozróżnić osobę prywatną w znaczeniu osoby fizycznej od osoby prawnej lub ogólnie przedsiębiorcy, ale i tak nie ma to żadnego znaczenia. Nabycie samochodu od określonej osoby nie jest warunkiem ubezpieczenia. Ubezpieczający powinien po prostu wykazać, że jest właścicielem pojazdu lub inną osobą uprawnioną do zawarcia umowy ubezpieczenia.

Sąd podziela stanowisko powoda, iż zastrzeżenia do stanu samochodu pozwany powinien był zgłosić przy zawarciu umowy ubezpieczenia, co jednak nie miało miejsca. Obecnie pozwany nie może skutecznie uchylić się od wykonania obowiązku zapłaty należnego powodowi odszkodowania. Przedmiotem ubezpieczenia był istniejący samochód, mający określone parametry i dane identyfikacyjne, co znajduje potwierdzenie w dokumentacji dotyczącej pojazdu. Związane stron umową ubezpieczenia tego pojazdu nie zostało podważone. Powód może zatem domagać się zapłaty odszkodowania za szkodą wynikłą z kradzieży pojazdu, stosownie do art. 805 § 2 pkt 1 kc.

W piśmie z dnia 29.12.2016 r. zawierającym informację o odmowie wypłaty odszkodowania (k. 51-52) zawarte zostało oświadczenie pozwanego o uchyleniu się od skutków prawnych zawarcia umowy ubezpieczenia. Oświadczenia tego nie można jednak uznać za należyte skuteczne. Pozwany nie wykazał, aby podpisana pod pismem E. S. była osobą umocowaną do złożenia takiego oświadczenia. Osoba zajmująca się likwidacją szkody może być umocowana do dokonywania tego rodzaju czynności prawnych, o ile posiada stosowne pełnomocnictwo. W przywołanym piśmie pełnomocnictwo takie nie zostało przywołane. Tymczasem pełnomocnik powinien wskazać, że działa w takim charakterze i przedstawić dokument pełnomocnictwa, aby nie wprowadzić adresata oświadczenia w błąd co do skuteczności złożonego oświadczenia.

Reasumując powyższe rozważania należy dojść do wniosku, iż powód może domagać się od pozwanego zapłaty odszkodowania.

Roszczenie to nie może jednak zostać uwzględnione w pełnym zgłoszonym zakresie. Stosownie do postanowienia § 16 OWU w przypadku kradzieży odszkodowanie powinno zostać ustalone w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu dokonania kradzieży. Warunki te przewidywały w § 9 ust. 1 możliwość utrzymania stałej wartości pojazdu za zapłatą dodatkowej składki, powód nie skorzystał jednakże z takiej możliwości – w umowie nie została zaznaczona opcja (...) Wartość 100 %.

Wartość samochodu (...) nr rej. (...), nr VIN (...), z wyposażeniem opisanym w polisie, na dzień 25.09.2016 r. wynosiła 97 000 zł. Sąd ustalił tę wartość na podstawie opinii biegłego M. B.. Żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń wobec wyliczenia wartości pojazdu dokonanej przez tegoż biegłego, wobec czego wskazany dowód należy uznać za wiarygodny i miarodajny. Wprawdzie w opinii została wskazana data 29.09.2016 r., ale była ona wynikiem omyłki Sądu przy zleceniu opinii – Sąd przyjął tę datę zgodnie z wnioskiem dowodowym pozwanego (s. 2 odpowiedzi na pozew – k. 17v) zawierającym błędne daty: 27.07.2016 r. i 29.09.2016 r. zamiast prawidłowych: 20.07.2016 r. i 29.09.2016 r. Ponieważ jednak różnica dotyczy czterech dni, należy ją uznać za pomijalną, zwłaszcza, że biegły stosował korektę wartości wg ilości miesięcy od pierwszej rejestracji.

Powód może zatem domagać się od pozwanego zapłaty odszkodowania w kwocie 97 000 zł.

Zgodnie z art. 817 § 1 kc ubezpieczyciel zobowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni od zgłoszenia szkody. Termin ten jest terminem ustawowym, zaś strony nie ustaliły innego terminu.

Powód zgłosił szkodę tego samego dnia, czyli 25.09.2016 r., a zatem pozwany winien był wypłacić odszkodowanie do dnia 25.10.2016 r. Od następnego dnia popadł w opóźnienie – art. 481 kc. Powód zażądał odsetek od daty późniejszej – 07.11.2016 r., co jest usprawiedliwione.

Sąd zasądził zatem od pozwanego na rzecz powoda 97 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 07.11.2016 r. do dnia zapłaty oraz oddalił dalej idące powództwo.

Wobec częściowego uwzględnienia żądania o kosztach procesu należało orzec zgodnie z wyrażoną w art. 98 kpc zasadą stosunkowego rozdzielenia tychże kosztów.

Powód wygrał sprawę w 65, 77 %, pozwany w 34, 23 %. Koszty procesu po stronie powoda objęły opłatę od pozwu – 7 375 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika ustalone zgodnie z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia pozwu – 5 400 zł oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł, tj. łącznie 12 792 zł, z czego 65, 77 % wynosi 8 413, 30 zł. Koszty procesu po stronie pozwanego objęły wynagrodzenie pełnomocnika ustalone zgodnie z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia pozwu – 5 400 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł oraz wykorzystaną zaliczkę na wynagrodzenie biegłego – 1 068, 43 zł (906, 92 zł + 161, 51 zł), tj. łącznie 6 485, 43 zł, z czego 34, 23 % wynosi 2 219, 96 zł. Różnica między wskazanymi kwotami wynosi 6 193, 34 zł na rzecz powoda.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd podjął rozstrzygnięcia zawarte w sentencji wyroku.